

A-8

Názory 12 respondentů

J. Bacílek (B1+B2)

Nový zákon by měl změnit způsob hodnocení a financování vysokých škol tak, aby respektoval jejich individuální specifika.

M. Černohorský (B1)

Je žádoucí objasnit příčiny mnohaleté absence spontánních legislativních aktivit MŠMT, RVŠ, ČKR, AV ČR, AK a výsledky promítnout do jednání se zákonodárci a představiteli státní správy a akademických institucí na různých úrovních.

M. Elleder (v anketním lístku u **B1** podtrženo „spontánně“)

Minimalizuje direktivní zásahy, dává šanci motivovaným.

V. Kříha (B1)

Domnívám se, že

1. Kolébkou současné demokracie jsou vysoké školy.
2. Nositelem kontinuity společenské nadstavby jsou opět vysoké školy.
3. Proto by bylo zcela přirozené, aby demokratické principy byly základem normy definující vztahy na vysokých školách. MŠMT bohužel nebudí důvěru, že by mělo být jen vzdáleně podobný názor.

P.S. Strukturované studium, takové jak je pojato v ČR, je pochybením. Nový zákon by to odrážet měl.

J. Kupčák (B1, C)

Očekával bych, že ve větší míře než aktivní instituce nebo jednotlivci by se měly zapojit univerzity, takže bych měnil „pořadí“ MŠMT, VŠ, ČKR, RVŠ, AV ČR, ..., instituce, skupiny, jednotlivci.

M. Malý (D)

Odborná (kvalifikovaná) diskuse je jedna věc, a je velmi důležitá – nutná. Nelze si představit absenci takových uskupení jako je ČKR, AV ČR, RVŠ, ... Ale příprava věcného záměru a paragrafového znění zákona musí být tvořeny skupinou. Chybí hlas rektorů, ale měl by být vyžadován.

S. Novák (B1)

Z návrhu zákona je patrná snaha o prolomení svobod vysokých škol. Jako špatný návrh je potřeba ho odmítnout.

- 1) V návrhu zákona je patrný rozpor; na jednu stranu se hovoří o akademických svobodách, na druhé straně by MŠMT fakticky přezalo řízení na VŠ skrze rámcovou dohodu (viz str. 19).
- 2) Další rozpor je vymezení VŠ – na str. 7 jsou VŠ vymezeny jako instituce svázané s vědeckým badáním (bod 3), ale následně je to popřeno v bodě 4b.

J. Pavlík (B1)

Vidíme nebezpečí v tom, že jde o snahu podnikatelské sféry udělat průlom do akademických svobod univerzit a VŠ.

L. Pátý (B1)

Rychlý rozvoj potřeby budoucí společnosti bude s velkou pravděpodobností vyžadovat vzdělání většího počtu pracovníků se znalostmi a dovednostmi přesahujícími vzdělání středoškol-

ské, ale nedosahující vzdělání vysokoškolské tak, jak je dnes obvyklé. Dvouleté studium by mohlo nasycovat tuto společenskou potřebu a přitom by nezatěžovalo kvalitní výuku studentů vysokých škol ve vyšších stupních studia tak, jak je dnes provádějí. Předpokládalo by to ovšem odpovídající výběr a přípravu učitelů pro působení v takovém dvouletém studiu a dále ve společnosti dosažení akceptování a uplatnění jeho absolventů. Dvouleté studium by nemělo otvírat jeho absolventům možnost vysokoškolského studia v jeho vyšších stupních.

M. Šmidák (B 2)

Bez součinnosti a dosažení shody uvedených institucí si není možno představit úspěšné zpracování návrhu. Za nejzávažnější a nejnebezpečnější bod návrhu pokládám doporučené postavení a působnost správních rad vysokých škol, které de iure i de facto likviduje autonomii a samosprávný charakter vysokého školství a administrativně je podřizuje státní správě. Správní rady v tomto pojetí by měly být nahrazeny dozorčími radami, které by byly oprávněny pouze ke kontrole účelného využívání veřejných prostředků, které stát vysoké škole poskytne. To je ovšem jen jedna z četných námitek, které lze proti nyní předloženému návrhu vznést.

R. Vích (A3)

Nový zákon považuji za škodlivý a vyhovující jen určitým kruhům.

N. N. (B1)

Ale dnes žádný nový zákon není třeba. Stačila by malá novela.